

ข้อเสนอโครงการวิจัยที่ 2

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภายใต้ชุดโครงการวิจัย

การพัฒนาแผนที่เส้นทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

นายณัฐวุฒิ จิโนวัฒน์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม)

ปีงบประมาณ 2564

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้อง

การพูดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาภาษา	9
การแนะนำหัวข้อและภาระงาน	12
กรอบแนวคิดงานวิจัย	15

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
ขั้นตอนการวิจัย	22
การเก็บข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	24

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 แสดงผลการศึกษา	25
ส่วนที่ 2 แสดงผลการทดสอบ	27

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย	28
อภิปรายผล	29
ข้อเสนอแนะ	30

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

คนในสังคมปัจจุบันจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวัน การทำงาน หรือ การศึกษาเล่าเรียน กิจกรรมการสื่อสารย่อมสำเร็จได้ด้วยดีหากบุคคลมีความสามารถทางภาษา ดังที่สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2538) กล่าวว่า “ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ สื่อความรู้ความคิดได้ดีก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น นักพูด นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ และนักการเมืองที่มีชื่อเสียง” (น. 4) บุคคลผู้มีความสามารถทางภาษามักประสบความสำเร็จจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้และได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและหน้าที่ของภาษา จนนำไปสู่การใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคล (อัญชลี อกภัยปักษ์, 2541) หากโรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักเรียนได้เป็นอย่างดีก็จะทำให้ประเทศชาติมีพลเมืองที่มีคุณภาพสูง การพัฒนาประเทศชาติก็จะเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น กระทรวงศึกษาได้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ให้เกิดความชำนาญทั้งในการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน จนสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ ตลอดจนแสวงหาความรู้และดำรงชีวิตในสังคมไทยได้อย่างราบรื่น

ในบรรดาทักษะทางภาษาไทย การพูดเป็นเน้นวิชาการจัดนับว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนของนักเรียนในปัจจุบัน ครูผู้สอนจึงควรให้ความรู้และฝึกฝนผู้เรียนให้เกิดความชำนาญ เนื่องจากทักษะการพูดนี้เป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้ในการศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป นักเรียนต้องใช้ภาษาในการอธิบายความ ขยายความ สรุปความ และนำเสนอจากสื่อประเภทต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ถ้านักเรียนมีทักษะการพูดที่ดีก็ประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

การให้ความรู้และการฝึกฝนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงกำหนดให้การพูดเป็น 1 ใน 5 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 แล้วต้องสามารถ “พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ข้อความดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำเป็นต้องเรียนและฝึกฝนทักษะการพูดเชิงวิชาการได้เป็นอย่างดีแล้ว ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) (ม.ป.ป.) จึงได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ไว้ว่า 1) นักเรียนสามารถพูดแนะนำตนเองได้ 2) นักเรียนสามารถพูดอภิปรายได้ และ 3) นักเรียนสามารถพูดรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ข้อมูลข้างต้นแสดงว่า โรง

เรียนฯ ให้มีความสำคัญกับทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการเป็นอย่างมาก ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาไทยจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะดังกล่าวให้นักเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนนั้น การใช้ภาระงานเป็นฐานเป็นแนวคิดการเรียนรู้หนึ่งที่น่าสนใจ เพราะเป็นวิธีการสอนภาษาที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานที่มุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนความหมายหรือการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Van den Branden, 2012) โดยจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและผู้เรียนได้นำภาษาไปใช้อย่างมีความหมายร่วมกับภาระงานที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา (Richards & Rodgers, 2014) และ การใช้ภาระงานเป็นฐานยังสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาแบบองค์รวมได้ กล่าวคือ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะทางภาษาอย่างน้อย 2-3 ทักษะ (เช่น การฟัง การอ่าน และการเขียน) ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง ข้อค้นพบจากงานวิจัยหลายเล่มกล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการฟัง (เช่น เรณู รื่นยุทธ, 2554; หริศศักดิ์ พลตรี, 2559) การพูด (เช่น ดวงกมล คลังทอง และราชน มีศรี, 2558; รุ่งฤดี แผลงศร, 2557; เรณู รื่นยุทธ, 2554; หริศศักดิ์ พลตรี, 2559; อังชรินทร์ ทองปาน และรัชฎาพร ศรีพิบูลย์, 2559) การอ่าน (เช่น กรรณิการ์ กาญจันดา และมนสิข สิทธิสมบุรณ์, 2562; ญัฐกิตติ์ นาทา, 2559; สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง โตรัตน์, 2561; สิรินาถ ธารา และสุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2558) และการเขียน (เช่น กรรณิการ์ กาญจันดา และมนสิข สิทธิสมบุรณ์, 2562; กฤษณ์ ศรทัตต์, 2561) ทั้งภาษาไทยให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อค้นพบงานวิจัยของญัฐกิตติ์ นาทา (2561) ระบุว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาระงานเป็นฐานมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีโอกาสได้ใช้ภาษาเสมือนจริง มั่นใจในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องอีกด้วย

ด้วยความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการพัฒนาทักษะการพูดส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนทางหนึ่ง ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จึงสนใจสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และศึกษาผลของการจัดกิจกรรมดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดด้านอื่น ๆ และยังเป็นแนวทางการวิจัยให้กับครูผู้สอนภาษาอื่น ๆ ที่สนใจพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเดียวกันต่อไป

คำถามการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะอย่างไร
2. กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น สามารถพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการให้สูงขึ้นถึงระดับใด

สมมติฐาน

กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาไทยสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการในระดับที่สูงขึ้น หรือทักษะการพูดในลักษณะอื่น
3. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 180 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 33 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling) เนื่องจากประชากรระหว่างกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน จึงเลือกเพียง 1 กลุ่มเพื่อนำมาศึกษาในครั้งนี้
2. ขอบเขตของเนื้อหา เป็นการศึกษาถึงการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการและผลของการจัดกิจกรรมฯ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (task-based learning) จำนวน 5 แผน แต่ละแผนฯ ประกอบด้วยชิ้นงานหรือภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามขั้นตอนหลักของผู้วิจัย แบบทดสอบการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อทักษะการพูดภาษาไทยเชิงวิชาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยได้รับการฝึกทักษะทั้งในและนอกห้องเรียนจากภาระงานที่กำหนดขึ้นมาในแต่ละสัปดาห์

ทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ หมายถึง ทักษะการพูด ซึ่งประกอบด้วยการอธิบาย การขยายความ การสรุปความ และการนำเสนอสารประเภทวิชาการ ได้แก่ โครงการ/โครงงาน รายงาน บทความ และอินโฟกราฟิก

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังจากการทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ แบบทดสอบการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีเกณฑ์การผ่าน คือ ผู้เรียนทำคะแนนได้มากกว่าร้อยละ 70 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาที่หนึ่ง

ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่เป็นภาษาที่บุคคลรับมาเป็นภาษาแรกในชีวิต เริ่มต้นรับภาษามาจากบ้านและเรียนรู้อย่างเป็นระบบต่อมาในโรงเรียน ชั้นเรียนภาษาที่หนึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาแม่ของตน ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะขอกกล่าวถึงเฉพาะการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐานในห้องเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวไทยเท่านั้นเพื่อให้มองเห็นภาพกว้างของการนำแนวคิดมาประยุกต์ใช้และขยายผล

การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐานในชั้นเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวไทยค่อนข้างมีจำกัด โดยมากจะพบว่าแนวคิดนี้ใช้กับการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองเป็นส่วนใหญ่ (อาทิ Bunmak, 2017; Kiatkachatharn & Chopngam, 2018; Peemmetasawad & Sudajit-apa, 2019; Sinthai & Somchob, 2016; Sweeney, Kunyot, & Preedeekul, 2017; ฤกษ์ ศรีทนต์, 2561; รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล และวิสาข์ จิตวัตร, 2559) อย่างไรก็ดี เมื่อ 4-5 ปีที่ผ่านมา ได้มีนักวิชาการสนใจนำแนวคิดการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐานมาใช้พัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนชาวไทย (ณัฐกิตติ์ นานา, 2559) โดยจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งพบว่านอกจากช่วยพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้สูงขึ้นแล้วยังเพิ่มพูนความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ต่อมาณัฐกิตติ์ นานา (2561) ได้นำเสนอแนวคิดการพัฒนาทักษะภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยแบ่งขั้นตอนของการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก และใช้ประเภทของภาระงาน 4 ประเภท (หน้า 194-195) ดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน (pre-task) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่นักเรียนจะต้องได้รับการปฏิบัติ ทั้งการดูวิดีโอ ภาพ หนังสือเรียน เรื่องเล่า ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนก่อนลงมือปฏิบัติงาน

2. ชั้นปฏิบัติงาน (task) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกทักษะทางด้านภาษาไทยจากบทความ นิทาน เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ วรรณคดี และวรรณกรรมผ่านขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ดังนี้

2.1 ชั้นปฏิบัติงาน (task stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยประยุกต์ตามประเภทของภาระงาน ดังนี้

2.1.1 การเปรียบเทียบ

2.1.2 การแก้ปัญหา

2.1.3 การร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ส่วนตัว

2.1.4 การสร้างสรรค์

2.2 ชั้นวางแผนปฏิบัติงาน (planning stage) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกันเพื่อนำเสนอผลงานปฏิบัติ

2.3 ชั้นรายงาน (report stage) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รายงานผลการนำเสนอผลงานต่อหน้าชั้นเรียน

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (language focus) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (language analysis) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้กลับมาตรวจสอบวิเคราะห์ภาษาที่ได้จากการอ่านผลงานที่ตนเองหรือกลุ่มนำเสนอไป

3.2 ชั้นฝึกหัดการใช้ภาษา (practice) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้แก้ไขงานที่อ่านอย่างพินิจพิเคราะห์

3.3 ชั้นติดตามผล (follow-up) มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่ได้รับการแก้ไขขั้นสุดท้าย

นอกเหนือจากการวิจัยด้านการเรียนการสอนแล้วยังพบงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ 1 เรื่อง ที่นำเอาแนวคิดนี้มาศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชาวไทย (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง และศิริพร ภักดีผาสุข, 2561) โดยมีเป้าหมายเป็นภาระงานเพื่อศึกษากลวิธีการเสนอความคิดเห็นกับปัจจัยทางสังคม คือ ให้เรียงภาพการ์ตูนจำนวน 15 ภาพเป็นเรื่องราว คำสั่งระบุว่า 1) ให้เรียงรูปภาพการ์ตูนที่ได้รับเป็นเรื่องราวที่มีสัมพันธ์ภาพและสมเหตุสมผล 2) ใช้เวลานานเท่าใดก็ได้ และ 3) ไม่มีคำตอบหรือเนื้อเรื่องที่ต้องกำหนดไว้ก่อน ผลการวิจัยพบว่า “แม้คู่สนทนาชาวไทยจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ แต่ก็ไม่ได้ละเลยความคิดและความรู้สึกของอีก

ฝ่ายที่ตนกำลังปฏิสัมพันธ์ด้วย สะท้อนให้เห็นว่าการปฏิบัติภารกิจในลักษณะที่ผ่อนคลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำ
ภาระงานที่ต้องใช้ความจริงจังได้อย่างราบรื่นและกลมเกลียวกัน” (หน้า 25)

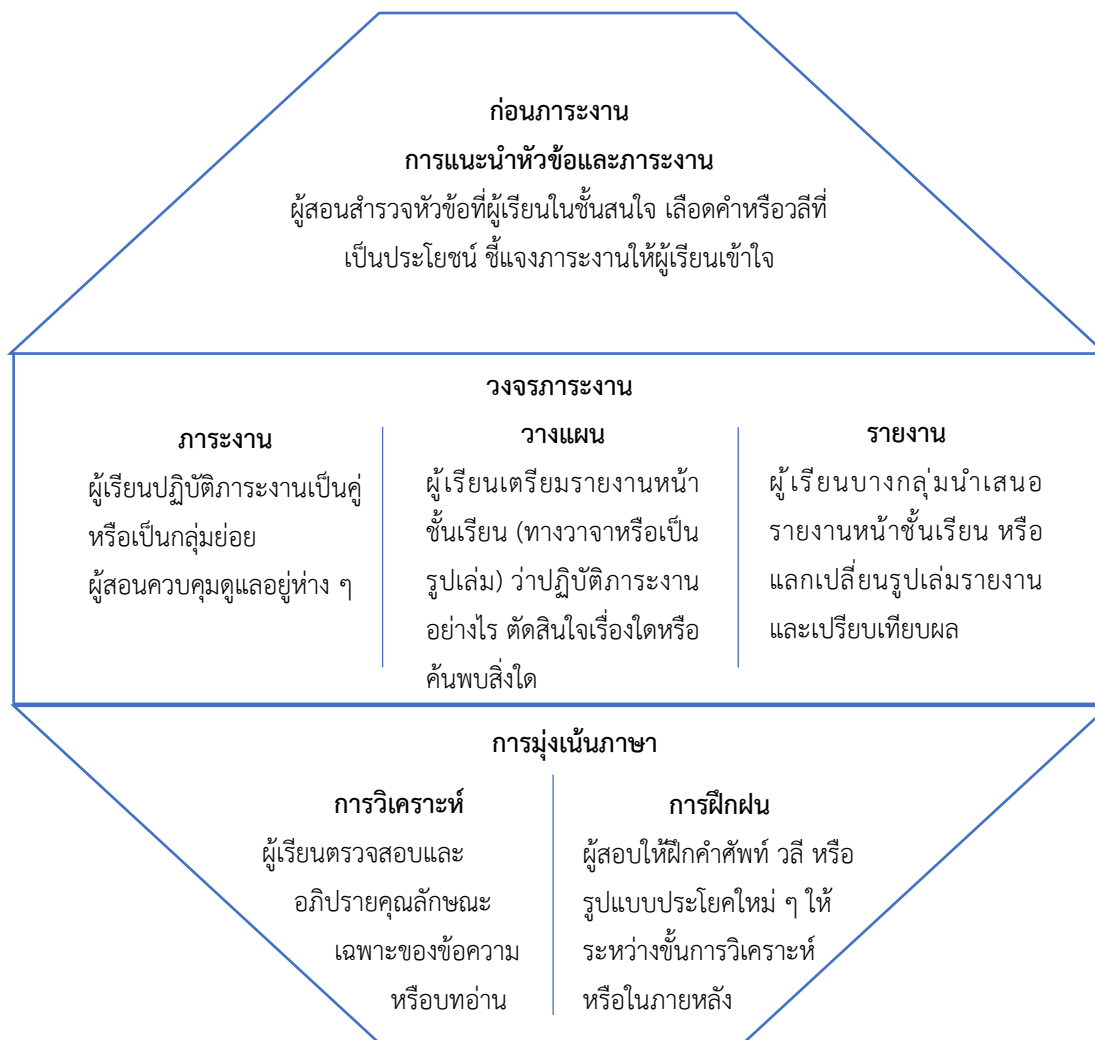
สรุปว่า ในการพัฒนาภาษาที่หนึ่ง (ภาษาไทย) ผู้วิจัยสามารถใช้แนวคิดของการเรียนภาษาแบบใช้ภาระ
งานเป็นฐานได้ เมื่อพิจารณาจากนักการศึกษาไม่ว่าจะเป็นณัฐกิตติ์ นาทา ฎุโอและเมอเลอร์ริง (Guo & Möllering)
หรือฮวน-กวอราและจาค็อบ (Juan-Guarau & Jacob) ต่างก็เลือกขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด
ของเอลลิส (Ellis, 2003) ที่ระบุว่า มี 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนภาระงาน (pre-task) เป็นการเตรียมผู้เรียนให้ปฏิบัติภาระงานที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนา
ทักษะ ผู้เรียนควรมีโมโนทัศน์กว้างล่วงหน้า (advance organizer) เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องทำให้ได้และลักษณะของ
ผลลัพธ์การเรียนรู้ปลายทาง การนำเสนอภาระงานในขั้นนี้สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนควรอธิบาย
วัตถุประสงค์และการนำภาระงานไปใช้ประโยชน์ การเตรียมภาระงานควรใช้กลยุทธ์กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากปฏิบัติ
เช่น ตั้งคำถามให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับภาระงานหรือช่วยผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน ผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีการใด
วิธีการหนึ่งต่อไปนี้ ได้แก่ 1) ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติในขั้นต่อไปหรือขั้นระหว่าง
ภาระงาน 2) ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของวิธีการปฏิบัติภาระงาน 3) ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานแต่
เป็นกิจกรรมออกแบบไว้สำหรับการปฏิบัติภาระงาน แบบ 4) ให้วางแผนกลยุทธ์การปฏิบัติภาระงานหลัก

ระยะที่ 2 ระหว่างภาระงาน (during-task) แบ่งออกได้เป็น 2 ทางเลือก คือ ทางเลือกที่ 1 การปฏิบัติ
ภาระงาน โดยพิจารณาว่า (1) ผู้เรียนจำเป็นต้องปฏิบัติภาระงานภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ (2) ผู้เรียน
สามารถเข้าถึงข้อมูลตัวป้อนเมื่อปฏิบัติภาระงานได้หรือไม่ และ (3) นำข้อมูลอื่น ๆ เสริมเข้าไประหว่างการปฏิบัติ
ภาระงานได้หรือไม่ ส่วนทางเลือกที่ 2 กระบวนการ เกี่ยวข้องกับชุดความคิดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติภาระงาน เช่น
การสะท้อนคิด

ระยะที่ 3 หลังภาระงาน (post-task) มีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) ให้โอกาสปฏิบัติภาระงานซ้ำอีก
ครั้ง 2) กระตุ้นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติภาระงาน และ 3) กระตุ้นความสนใจมายังรูปแบบของภาษาที่
เป็นปัญหาของผู้เรียนขณะปฏิบัติงาน

ต่อมาผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดของวิลลิส (Willis, 1996) ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดของการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐาน

แล้วจึงนำแนวคิดของแวน กอร์ปและโบเกิร์ต กับของเอลลิส มาผสมผสานกับกรอบแนวคิดข้างต้นเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบใช้ภาระเป็นฐานของผู้วิจัย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แนะนำภาระงาน (introducing task) เป็นการมอบหมายภาระงานที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่จะได้ปฏิบัติในขั้นที่ 2 เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมและเข้าใจลักษณะของภาระงาน โดยผู้สอนจะให้คำชี้แจงการปฏิบัติภาระงานประจำสัปดาห์ประกอบด้วยคำอธิบายวัตถุประสงค์ในแต่ละหน่วย วิธีการปฏิบัติภาระงาน และการนำภาระงานไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและมองเห็นคุณค่าของภาระงาน

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติภาระงาน (performing task) เป็นการปฏิบัติภาระงานเป็นรายบุคคล เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ภายในระยะเวลาที่กำหนด (60-120 นาที) ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติภาระแบบใด ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันหลังเสร็จสิ้นภาระงานแม้ว่าเป็นการปฏิบัติภาระงานเดียวกันก็ตาม ผู้เรียนจะต้องนำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานแล้วแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายร่วมกันผ่านการใช้ห้องสนทนา (chatroom) หรือกระดานอภิปราย (discussion board) ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลา ในขั้นนี้ผู้สอนจะอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น

ขั้นที่ 3 สะท้อนคิดภาระงาน (reflecting task) เป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงานในแต่ละสัปดาห์และตรวจสอบความรู้ทางวิชาการด้วยการทำแบบทดสอบ ผู้สอนจัดเตรียมแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนทบทวนและเสริมความรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตาม การใช้แนวคิดของการสอนภาษาแบบใช้ภาระงานเป็นฐานมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม ครูผู้สอนจึงควรออกแบบภาระงานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนกลุ่มนั้น ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติภาระงานดังกล่าวที่ใช้ในการเรียน การทำงาน หรือการปฏิสัมพันธ์ต่อไปในอนาคต แนวคิดนี้จึงไม่เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับต้น เพราะผู้เรียนต้องทราบคำศัพท์พื้นฐานและกฎไวยากรณ์ในภาษาเป้าหมายก่อนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย (Van den Branden, 2013) เพราะการปฏิบัติภาระงานไม่ว่าช่องว่างของข้อมูล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จิกซอว์ หรือการอภิปรายทางแก้ปัญหา ขั้นการพัฒนาภาษาของผู้เรียนจำเป็นต้องอยู่ในระดับดี อย่างไรก็ตาม การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยจึงเป็นกลุ่มนักศึกษาครูที่เคยศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และในปีการศึกษาที่ผ่านมา ๆ มา เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 2 วิชา จึงมั่นใจว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะปฏิบัติภาระงานและพัฒนาความรู้ให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้

ตอนที่ 2 ทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2561) จึงกำหนดให้การพูดเป็น 1 ใน 5 สารการเรียนรู้ภาษาไทย โดยให้เรียนรู้เกี่ยวกับ “การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ” โดยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ผู้เรียนจะสามารถพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด ดังนั้น

ในตัวชี้วัดที่ 5 ของสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด ในมาตรฐาน ท 3.1 จึงได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้เรียนสามารถพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ หรือสามารถพูดเชิงวิชาการได้

การพูดเชิงวิชาการหรือที่ในงานวิจัยนี้ใช้ว่า การพูดเป็นเน้นวิชาการ เป็นการพูดนำเสนอเนื้อหาสาระเชิงวิชาการ อาทิ บทความหรือรายงานการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ หรือเป็นการพูดให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอ้างอิงหลักทางวิชาการหรือใช้ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์วิจัยหรือพิสูจน์ตามหลักวิชาการในการนำเสนอ โดยอาศัยหลักการและเทคนิคการพูดตามแนวคิดของนริศรา ทองบุญชู (2561) ดังนี้

1. ต้องมีการเกริ่นนำ เพื่อแจ้งให้ผู้ฟังทราบว่า เรื่องที่ฟังเกี่ยวกับอะไร มีขั้นตอนการนำเสนออย่างไร และจะได้อะไรจากการฟัง
2. ช่วงบทนำควรจะต้องกระชับ และพูดเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นที่จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่อง และความสำคัญของเรื่องที่จะพูด
3. ในส่วนของผลการสรุปและข้อแนะนำ ควรพูดอย่างละเอียด
4. ในส่วนที่ไม่ได้มีส่วนร่วม หรือมีรายละเอียดมากเกินไป ไม่ควรจะนำมากล่าวถึง
5. การพูดต้องกระชับและชัดเจน การพูดที่ยาวเกินไปหรือมีรายละเอียดมากเกินไปจะทำให้เกิดการเบื่อหน่าย
6. ต้องทำให้ผู้ฟังสนใจในเรื่องที่พูด และไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อหน่าย
7. ต้องพูดกับผู้ฟัง ไม่ใช่ท่องจำเรื่อง ดังนั้น ควรจำแค่สองสามบรรทัดแรกเพื่อการเริ่มต้นที่ดี
8. ตาต้องมองไปยังผู้ฟัง ไม่ใช่ผนัง การสบสายตากับผู้ฟังจะช่วยให้ผู้ฟังสนใจในเรื่องที่พูด และทำให้รู้ว่าผู้ฟังรู้สึกเบื่อหน่ายหรือไม่

อย่างไรก็ดี นักเรียนที่จะมีทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ ควรมีคุณสมบัติของนักพูดดังต่อไปนี้ (ประสิทธิ์ กาศย์กลอน และคนอื่น ๆ, 2544)

1. เป็นนักฟังที่ดี ต้องรู้ว่าเมื่อไรควรพูด เมื่อไรควรฟัง การฟังทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม หรือเป็นการทบทวนความจำ จงเลือกฟังในสิ่งที่เป็นประโยชน์
2. ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ โดยเฉพาะจากการอ่านหนังสือ ซึ่งนับว่าเป็นวิธีหาความรู้ที่รวดเร็วและรวบรัดที่สุด เพราะนักพูดที่มีความรู้จะพูดได้เนื้อหาสาระ ไม่วกวน ผู้ฟังจะได้ประโยชน์
3. ยอมรับฟังคำวิจารณ์ ไม่ว่าจะป็นข้อดีหรือชม คำติจะให้ข้อคิดแก่ผู้พูดเพื่อนำไปพิจารณาหาข้อเท็จจริง โดยเฉพาะคำติที่สร้างสรรค์ให้รับนำมาปรับปรุงแก้ไขตนเอง สำหรับคำชมนั้น ผู้พูดอย่าได้หลงใหล หรือยินดีเฉพาะกับคำสรรเสริญเยินยอเท่านั้น จงพยายามพัฒนาตนเองให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น
4. จงเป็นตัวของตัวเอง อย่าเลียนแบบใคร เพราะเราไม่สามารถจะประสบความสำเร็จสูงสุดได้จากการเลียนแบบ อย่างน้อยเราต้องแพ้คนที่เราเลียนแบบ ขอให้จดจำเฉพาะบางสิ่งที่ดี อย่าเลียนแบบทั้งหมด และถ้าเลียนแบบใครในเรื่องใด ควรเอ่ยนามบุคคลนั้นด้วย จะทำให้เราพูดได้อย่างเต็มปากไม่เคอะเขิน

5. มีความสุขในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น นักพูดที่ดีต้องพอใจที่จะถ่ายทอดความรู้ ให้จบสิ้นตามที่ผู้ฟังกำหนดตามเวลาหรือเงื่อนไขบังคับ เมื่อหมดแล้วก็แสวงหาสิ่งใหม่ขอให้ถือว่า ทุกครั้งที่ได้พูดเป็นโอกาสดีที่จะได้ทำประโยชน์ เป็นเกียรติที่ผู้ฟังหยิบยื่นให้ ทำให้มีความสุข ภูมิใจ ศรัทธา เกิดพลังและมีหัวใจที่ชุ่มเทให้กับการพูดทุกครั้ง

นอกจากนี้ ผู้ที่จะเป็นนักพูดที่ดีต้องมีความทรงจำที่ดีทั้งด้านเนื้อหา ภาษิต คำคม หรือหลักฐานอ้างอิง ต้องเข้าใจเรื่องที่จะพูดให้แจ่มแจ้ง ท่องให้คล่องปากจนเกิดความคล่องแคล่ว ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าการพูดที่จะสัมฤทธิ์ผลจะมีปัจจัยสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

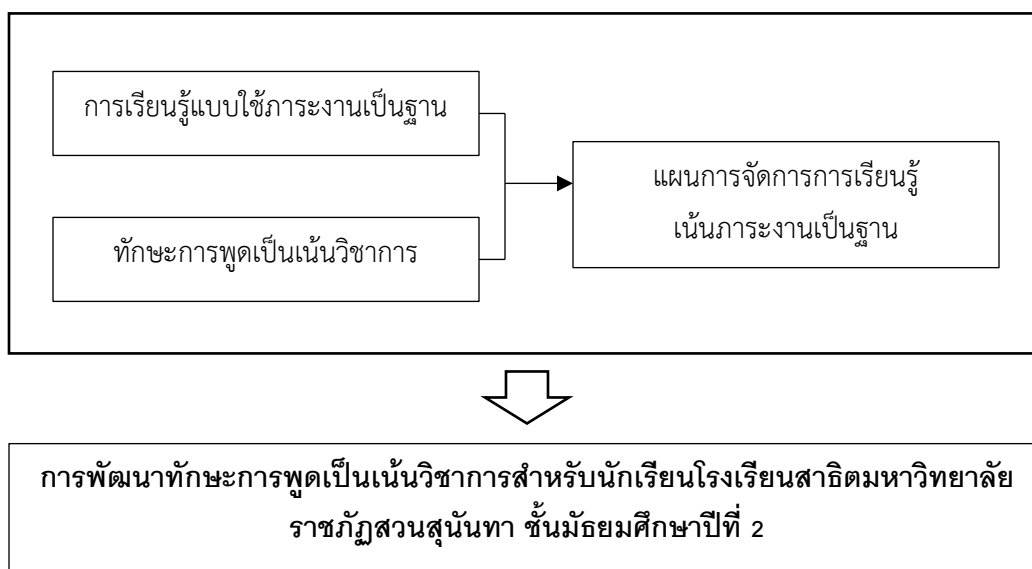
1. การคิดค้น (invention) ว่า ผู้พูดควรเลือกสิ่งใด เพื่อนำมาเสนอให้ผู้ฟังได้ทราบและได้ประโยชน์มากที่สุด
2. การประมวลความคิด (organization) คือ การนำความคิดมาจัดระเบียบและลำดับให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนต่อผู้ฟัง
3. การใช้ภาษาและลีลา (style) ควรใช้ภาษาและลีลาที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายอยากติดตาม เป็นถ้อยคำที่กระชับชัดเจน เหมาะกับผู้ฟัง และควรแสดงออกด้วยท่วงท่าที่แจ่มใส เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น
4. การกำหนดจดจำ (memory) คือ จดจำเนื้อหาที่จะพูดได้อย่างแม่นยำก่อนที่จะพูด ทั้งนี้จะต้องมีการฝึกซ้อมหรือเตรียมความพร้อม
5. การแสดงออก (delivery) คือ แสดงออกให้เหมาะสมทั้งด้านเสียง อากัปกริยา และ มารยาทในการพูด

สอดคล้องกับที่ชาลวีย์ อาจินสมาจาร (ม.ป.ป.) ได้เสนอขั้นตอนพื้นฐานเพื่อความสำเร็จในการพูดไว้ 5 ประการ คือ

1. ตั้งจุดมุ่งหมาย
2. วางแผนการพูด
3. เตรียมวัสดุอุปกรณ์
4. ฝึกหัดและทดลองพูด
5. เตรียมพร้อมสำหรับวันที่จะพูด

อาจกล่าวได้ว่า การพูดที่จะให้สัมฤทธิ์ผลนั้น ผู้พูดต้องมีความรู้มีจุดมุ่งหมายที่จะพูดอย่างแน่ชัด ลำดับเรื่องที่จะพูดให้ชัดเจนและฝึกซ้อมจนเข้าใจ แล้วนำเสนอด้วยลีลาที่เหมาะสมและประทับใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 33 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน โดยผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาของการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกำหนดจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 พิจารณาหลักการ องค์ประกอบ และขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฯ ให้สอดคล้องเหมาะสม

1.3 เรียบเรียงลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เป็นสำคัญ

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 สัปดาห์ โดยกำหนดเนื้อหาและจำนวนนาที่ดังรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดของเนื้อหาและจำนวนนาที

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนนาที
1/1	1. ปฐมนิเทศ 2. การทดสอบก่อนเรียน 3. การฝึกการพูดอธิบายโครงงาน	50
1/2	- การทดสอบการอธิบาย	50
2/1	- การฝึกการพูดขยายความสื่อโสตทัศน์	50
2/2	- การทดสอบการพูดขยายความ	50
3/1	- การฝึกพูดสรุปรายงาน	50
3/2	- การทดสอบการพูดสรุป	50
4/1	- การฝึกพูดนำเสนอบทความ	50
4/2	- การทดสอบการพูดนำเสนอ	50
5/1	- การฝึกพูดนำเสนอสื่ออินโฟกราฟิก	50
5/2	1. การทดสอบการพูดนำเสนอ 2. การทดสอบหลังเรียน	50
	รวม	500

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน (ดูรายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยใช้แบบประเมินวัดคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้สนใจและศึกษาค้นคว้าด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิต หรือ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย ซึ่งประเมินตามเกณฑ์การตรวจสอบพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อความวัดได้ตรงตามนิยาม

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อความวัดได้ตรงตามนิยาม

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อความวัดได้ไม่ตรงตามนิยาม

แล้วนำประเด็นที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.70 มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) วัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ วัดตามเกณฑ์รูบริกส์ประเมินวัดทักษะการพูด โดยผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด

2.2 นำร่างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวัดทักษะการฟังและการพูดไปให้ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ

2.3 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดทำเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวัดทักษะการฟังและการพูดฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. แบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการประเมินทักษะการพูด นำมาเป็นเกณฑ์รูบริกส์ประเมินวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

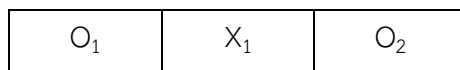
3.2 นำแนวคิดของการประเมินทักษะการพูด นำมากำหนดรายละเอียดเป็นเกณฑ์รูบริกส์ให้ชัดเจน แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ

3.3 นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงเกณฑ์รูบริกส์ประเมินวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ แล้วนำมาสร้างเป็นแบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมาปรับปรุงแก้ไขตามผลการพิจารณาและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบประเมินวัดคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

2. ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pretest-Posttest Control Group Design และแบบ Static Group Comparison Design โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 33 คน

One Group Pretest-Posttest Design

- O₁ การวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
- X₁ กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ
- O₂ การวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

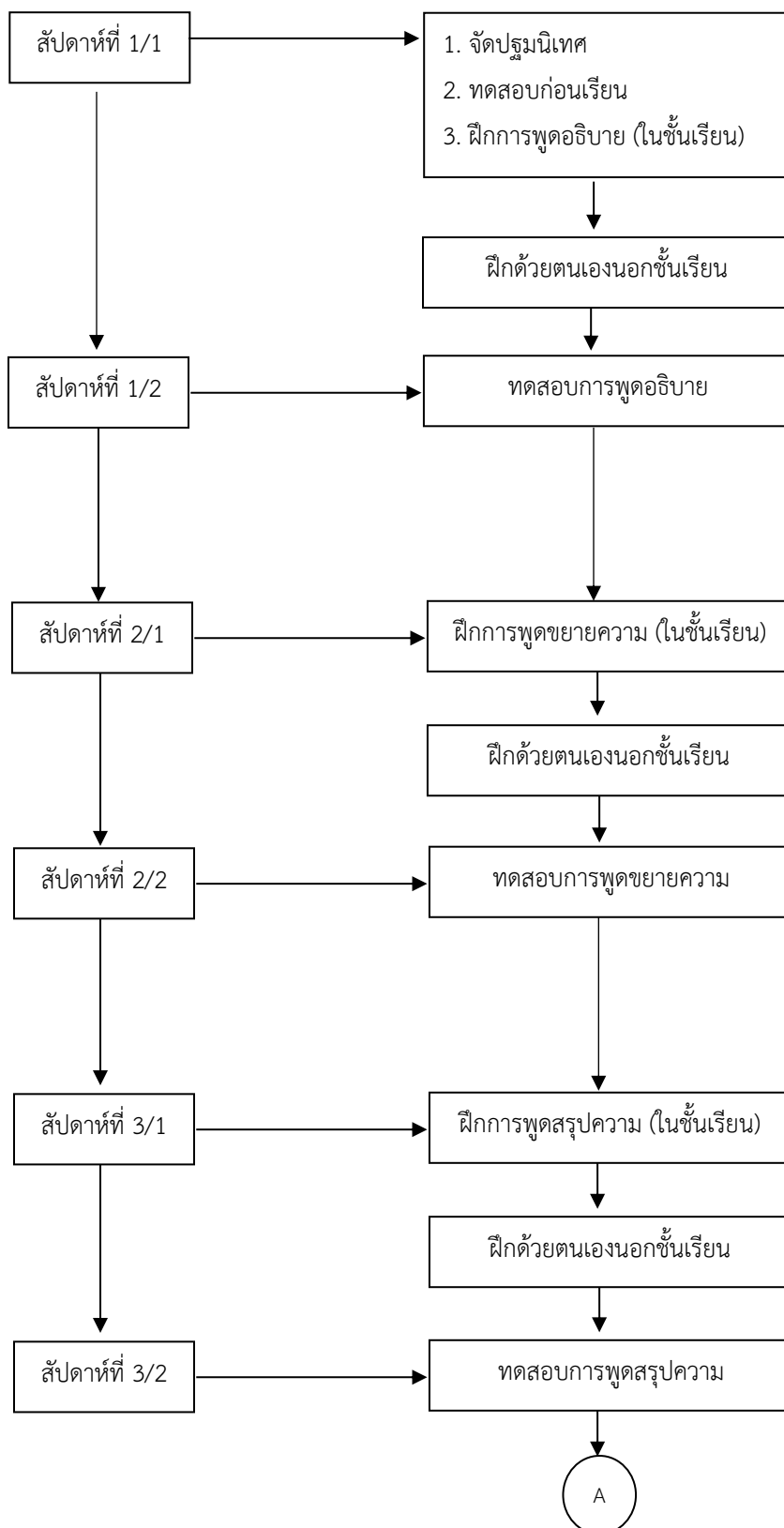
3. ทดลองจัดกิจกรรมการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงาน โดยดำเนินการสอนดังนี้

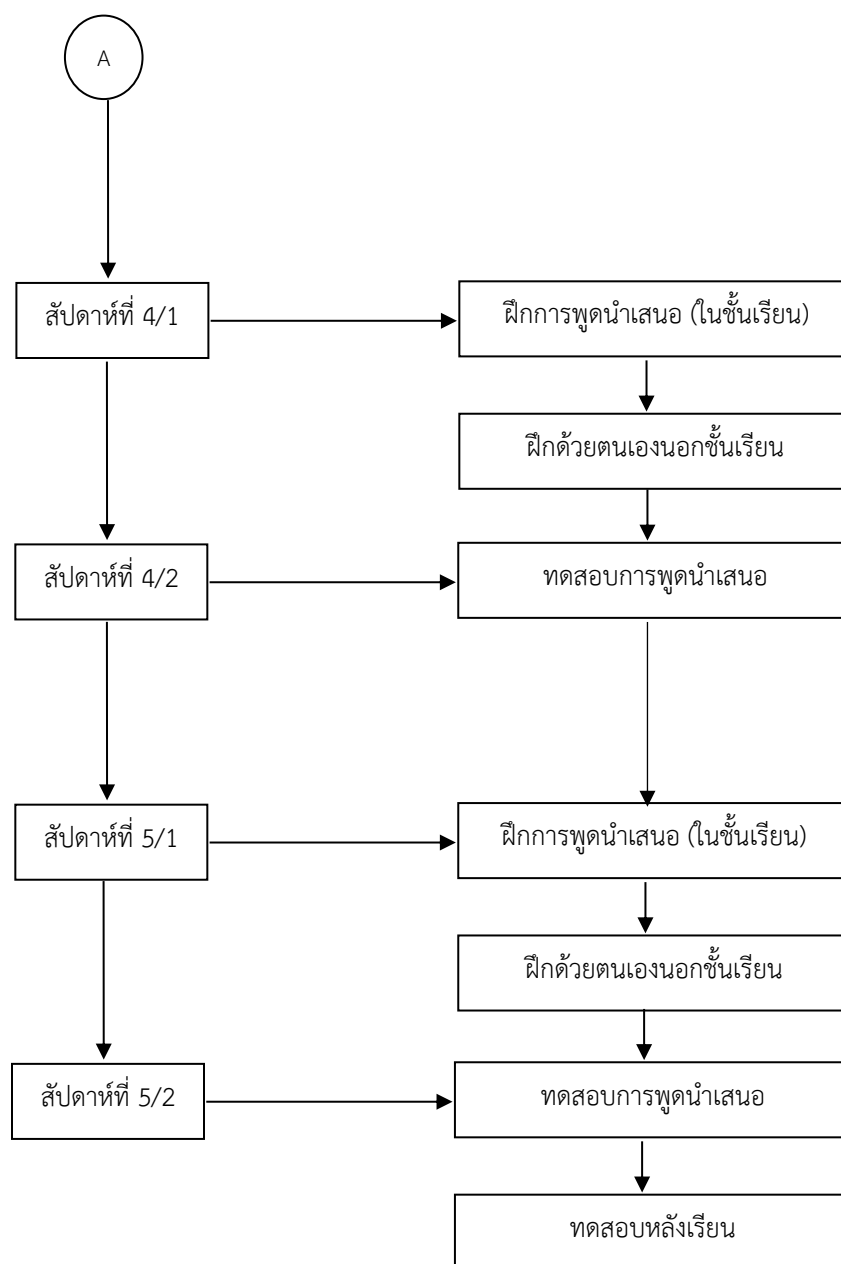
3.1 ปฐมนิเทศโดยชี้แจงคำอธิบายรายวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมทั้งเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการทดลองแก่กลุ่มตัวอย่าง แล้วให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) วัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

3.2 อธิบายเนื้อหาภาพรวมของแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ โดยแจกเป็นเอกสารประกอบการบรรยายผ่านโปรแกรมการนำเสนอ MS PowerPoint

3.3 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานที่สร้างขึ้น

3.4 ระหว่างดำเนินการสอนตามขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้ ผู้วิจัยวัดพัฒนาการของทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการแต่ละสัปดาห์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการเป็นรายบุคคลในการเรียนการสอนครั้งที่ 2 ของแต่ละสัปดาห์ พร้อมบันทึกกิจกรรมการพูดเป็นเน้นวิชาการโดยใช้กล้องดิจิทัลเพื่อจัดเก็บเป็นหลักฐานสำหรับการตรวจให้คะแนนในภายหลัง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ สามารถสรุปได้เป็นภาพที่ 3.1 ดังนี้

ภาพที่ 3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ

3.5 เมื่อดำเนินการทดลองจนครบแล้ว ผู้วิจัยวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน (post-test) วัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

3.6 ให้อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายประถม) จำนวน 2 คน ได้แก่ อาจารย์วินิตา แน่ประโคน และอาจารย์ณัฐกาญจน์ แดงทองคำ พิจารณาคลิปวิดีโอที่บันทึกไว้ระหว่างการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสัปดาห์ เพื่อตรวจประเมินทักษะการพูด

เป็นเน้นวิชาการตามเกณฑ์รูบริกส์ พร้อมทั้งตรวจให้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนวัดทักษะการพูด เป็นเน้นวิชาการ และแบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการตามเกณฑ์รูบริกส์ประเมินทักษะการพูดเป็นเน้น วิชาการ แล้วนำคะแนนที่ได้จากอาจารย์ผู้ตรวจทั้ง 2 คน มาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนและเปรียบเทียบการให้คะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยผลการเปรียบเทียบการให้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จากคะแนนทักษะการฟังและการพูดสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศก่อนและหลังเรียน ของอาจารย์ผู้ตรวจ ผู้ตรวจคนที่ 1 ให้คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย (M) = xxx ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = xxx ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 ให้คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย (M) = xxx ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = xxx เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของผู้ตรวจทั้ง 2 คน พบว่า XXX และผู้ตรวจคนที่ 1 ให้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ย (M) = xxx ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = xxx ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 ให้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ย (M) = xxx ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = xxx เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของผู้ตรวจทั้ง 2 คน พบว่า XXX

ผลการทดสอบทางสถิติพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดเป็น เน้นวิชาการของอาจารย์ผู้ตรวจ 2 คน ไม่แตกต่างกัน

3.7 ตรวจให้คะแนนการทดสอบการพูดแต่ละสัปดาห์ รวม 5 สัปดาห์ ร่วมกับคะแนนแบบทดสอบ หลังเรียน เพื่อวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการ เรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ และแบบวัด ทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพก่อนการทดลองใช้

2. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมิน ทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of variance) ของคะแนนทักษะทางภาษาของกลุ่มตัวอย่าง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลัง เรียนของกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้ค่าสถิติ t (t-test independent) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พร้อมหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient)

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนร่วมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบและแบบวัด รวมทั้งใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็นสำคัญนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง แล้วนำเสนอไว้ในบทที่ 4

4. หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียน คิดเป็น ร้อยละ
	E2	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายใต้ชุดโครงการวิจัยการพัฒนาแผนกที่เส้นทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แสดงผลการ ศึกษาเรื่องการสร้างสื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนที่ 2 แสดงผลการ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

ส่วนที่ 1 ผลการ ศึกษาเรื่องการสร้างสื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้สื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ ดังนี้

- 1.1 บทความเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ
 - 1.1.1 พลังแห่งการพูด (ข่าวเศรษฐกิจ)
 - 1.1.2 ความสำเร็จในชีวิต (ที่นี้ดอทคอม)
 - 1.1.3 พิตร่างกายสู้ covid-19 (รพ.กรุงเทพ)
 - 1.1.4 ภัยธรรมชาติ (มติชน)
 - 1.1.5 ดินสอที่ถูกเหลา (วิชาชีวิต)
- 1.2 เรื่องสั้นเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ
 - 1.2.1 เรื่องเล่านายกระจอก ตอนเดินไปด้วยกัน (ลุงทอม)
 - 1.2.2 ไม่เรียนได้ไหม (สารหน้ารู้)
 - 1.2.3 ความรู้ vs ความสามารถ (สารหน้ารู้)
 - 1.2.4 เกลือจิ้มเกลือ (สารหน้ารู้)
 - 1.2.5 สำคัญที่ข้างเคียง (สารหน้ารู้)
- 1.3 โครงการเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ
 - 1.3.1 โครงการภาษาไทย เรื่อง คำพังเพย

- 1.3.2 โครงการงานภาษาไทย เรื่อง คำราชาศัพท์
- 1.3.3 โครงการงานภาษาไทย เรื่อง นิทาน
- 1.3.4 โครงการงานภาษาไทย เรื่อง สังข์ทอง
- 1.4 แผนการจัดการทดสอบ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการโดยใช้บทความ เรื่อง สั้น และโครงการงานเชิงวิชาการ เป็นฐานข้อมูล

ผลจากการจัดการทดสอบตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ (ภาพที่ 3.1) พบว่า เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปายมัธยม มีความเต็มใจในการอ่านเพื่อนำมาพูดอภิปรายหน้าชั้นเรียน และมี บทความ เรื่องสั้น ที่หลากหลายจึงทำให้ผู้เรียนอยากที่จะหาคำตอบ ในบทความและเรื่องสั้นของตนเองเพื่อมาแสดงความความคิดเห็นให้ ครูและเพื่อนๆ ได้ฟัง

ผลจากการสังเกต การใช้โครงการงานเชิงวิชาการประกอบการสอนพบว่า การที่ครูได้นำโครงการงาน มาให้กับผู้เรียนได้ศึกษาทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขและหลากหลายได้ดูความถูกต้องและจากผลที่เกิดขึ้นจากโครงการดังกล่าวและได้นำข้อมูลที่ได้อ่านมาแล้วและร่วมกันพูดอภิปรายได้อย่างดี และสนุกสนาน

ส่วนที่ 2 แสดงผลการ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

ตารางที่ 4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนเรียนของอาจารย์วินิตา แน่ประโคน และ

อาจารย์ณัฐกาญจน์ แดงทองคำ

อาจารย์	แบบทดสอบก่อนเรียน	
	คะแนนเฉลี่ย (คะแนนเม 20)	S.D.
อาจารย์วินิตา	10.76	2.25
อาจารย์ณัฐกาญจน์	10.39	1.84

จากตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการในแบบทดสอบก่อนเรียนสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากอาจารย์วินิตา และอาจารย์ณัฐกาญจน์ คือ 10.76 และ 10.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียนของอาจารย์วินิตาและอาจารย์ณัฐกาญจน์

อาจารย์	แบบทดสอบหลังเรียน	
	คะแนนเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 20)	S.D.
อาจารย์วินิตา	15.61	1.56
อาจารย์ณัฐกาญจน์	16.39	1.64

จากตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการในแบบทดสอบหลังเรียนสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 จากอาจารย์วินิตาและอาจารย์ณัฐกาญจน์ คือ 15.61 และ 16.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน หลังเรียน และค่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ย จากอาจารย์วินิตาและอาจารย์ณัฐกาญจน์ แดงทองคำ

อาจารย์	อาจารย์วินิตา			อาจารย์ณัฐกาญจน์		
	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง
คะแนนเฉลี่ย	10.76	15.61	+4.85	10.39	16.39	+6.00
S.D.	2.25	1.56	-0.69	1.84	1.64	-0.20

จากตารางพบว่าการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนและหลังเรียนการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ มีค่าความต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยจากอาจารย์วินิตาและอาจารย์ณัฐกาญจน์อยู่ที่ +4.85 และ +6.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียนการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 จากอาจารย์วินิตา แน่ประโคน

คะแนนจาก อาจารย์วินิตา	N	คะแนนเฉลี่ย	SD	ค่า t	df	P
ก่อน	33.00	10.76	2.25	11.67	32.00	0.00
หลัง	33.00	15.61	1.56			

จากตาราง แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2จากอาจารย์วินิตาหลังการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียนการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 จากอาจารย์ณัฐกาญจน์

คะแนนจากอาจารย์ ณัฐกาญจน์	N	คะแนนเฉลี่ย	SD	ค่า t	df	p
ก่อน	33.00	10.39	1.84	13.79	32.00	0.00
หลัง	33.00	16.39	1.64			

จากตาราง แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่2จากอาจารย์ณัฐกาญจน์หลังการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายใต้ชุดโครงการวิจัยการพัฒนาแผนที่เส้นทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาไทยสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการในระดับที่สูงขึ้น หรือทักษะการพูดในลักษณะอื่น เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 180 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 33 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling) เนื่องจากประชากรระหว่างกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน จึงเลือกเพียง 1 กลุ่มเพื่อนำมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาด้านการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการและผลของการจัดกิจกรรมฯ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (task-based learning) จำนวน 5 แผน แต่ละแผนฯ ประกอบด้วยชิ้นงานหรือภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติตามขั้นตอนหลักของผู้วิจัย แบบทดสอบการพูดเป็นเน้นวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานโดยผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

วิเคราะห์เนื้อหาของการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกำหนดจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

พิจารณาหลักการ องค์ประกอบ และขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฯ ให้สอดคล้องเหมาะสม

เรียบเรียงลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เป็นสำคัญ

เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 สัปดาห์ โดยกำหนดเนื้อหาและจำนวนนาที่ดังรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้ ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ และแบบวัดทักษะการพูดเป็นเน้นวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพก่อนการทดลองใช้ รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมิน ทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of variance) ของคะแนนทักษะทางภาษาของกลุ่มตัวอย่าง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างด้วยการใช้ค่าสถิติ t (t-test independent) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พร้อมหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอันดับที่ของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient) วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนร่วมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบและแบบวัด รวมทั้งใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็นสำคัญนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง แล้วนำเสนอไว้ในบทที่ 4

อภิปรายผล

แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการพูดเป็นเน้นวิชาการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากอาจารย์ณัฐกาญจน์หลังการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน หลังเรียน และค่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ย จากอาจารย์วินิตาและอาจารย์ณัฐกาญจน์ แต่งทองคำ พบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาด้านการพูดเชิงวิชาการสูงขึ้นจากก่อนเรียน ทำให้หลังการเรียนผลคะแนนที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังตารางที่ปรากฏในบทที่ 4

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรใช้สื่อประกอบในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรมให้มากขึ้นในแต่ละหัวข้อเพื่อกระตุ้นการพัฒนาความคิดให้เด็กเข้าใจและมีการใช้คำศัพท์ที่จะนำมาพูดเพิ่มมากขึ้น
2. นอกจัดกิจกรรมตีความจากเรื่องี่อ่าน ควรมีทักษะการฟังประกอบกับหนังสือที่อ่านด้วย เพื่อทำให้เกิดความหลากหลายในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ครูควรส่งเสริมให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารประเภทอื่นๆ นอกจากภาษาพูด เช่น ภาษาท่าทาง ดนตรี ศิลปะต่างๆ จะช่วยในการส่งเสริมการพูดให้มีการพัฒนาได้รวดเร็วและบุคลิกภาพของผู้พูดให้เกิดความมั่นใจในน้ำเสียงและท่าทางด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ กาญจน์ดา และมนสิข สิริสมบุรณ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น*, 6(3), 245-254.
- กฤษณ์ ศรทัตต์. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 7(2), 237-245.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร (ม.ป.ป.). *เทคนิคการสื่อความหมายที่ทรงประสิทธิผล*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2559). การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคิดวิเคราะห์ของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้โดยเน้นภาระงานและการโค้ช [วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน : แนวคิดเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(5), 182-202. <https://doi.org/10.14456/sujthai.2018.50>
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง และศิริพร ภักดีผาสุข. (2561). การสนทนาแบบเน้นภารกิจในภาษาไทยกับปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง : กรณีศึกษาข้อมูลชุด Mister O ภาษาไทย. *ภาษาและภาษาศาสตร์*, 36, 1-30.
- ดวงกมล คลังทอง และราชน มีศรี. (2558). ผลของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติและการสังเกตความแตกต่างทางภาษาที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 10(1), 536-550.
- นริศรา ทองบุญชู. (2561). *การพูดนำเสนอในเชิงวิชาการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.che.kmitl.ac.th/th/wp-content/uploads/2018/08/Narisara-oral.pdf>
- ประสิทธิ์ กายย์กลอน ประชนธ์ เรืองณรงค์ เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ และวีโรจน์ ผดุงสุนทรารักษ์. (2544). *การเตรียมเพื่อการพูดและการเขียน* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล และวิสาข์ จิตวิตร. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 8(1), 167-182.
- รุ่งฤดี แผลงสร. (2557). การสอนทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์*, 14(2), 102-110.

- เรณู รื่นยุทธ. (2554). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. *วารสารครีนิครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 3(5), 91-101.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายมัธยม) (ม.ป.ป.). *ม.2 พูดเป็น เน้นวิชาการ*. เข้าถึงได้จาก http://elsd.ssru.ac.th/jarawan_pi/pluginfile.php/94/course/summary/Road-Map-Thai63-2.pdf
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และบำรุง ไตรรัตน์. (2561). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 11(1), 69-81.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>
- สิรินาถ ธารา และสุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์. (2558). การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(6), 1361-1376.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสารท้องถิ่นต่อความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลือวิทยา. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(3), 1108-1123.
- อังชรินทร์ ทองปาน และรัชฎาพร ศรีพิบูลย์. (2559). ผลกระทบของการสอนกลยุทธ์ด้านการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 10(2), 31-37.
- อัญชลี อภัยปรปักษ์. (2541). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

ภาษาต่างประเทศ

- Bunmak, N. (2017). The influence of task-based learning on ELT in ASEAN context. *Language Education and Application Research Network Journal*, 10(1), 201-209.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.
- Kiatkachatharn, C., & Chopngam, C. (2018). Development of communicative Chinese learning through task-based learning of Thai students studying in Chengdu University, PR China. *International Journal of Integrated Education and Development*, 3(2), 39-51.
- Peemmetasawad, P., & Sudajit-apa, M. (2019). A task-based approach to materials design and evaluation for upper elementary Thai EFL learners. *Journal of Language and culture*, 38(2), 119-153.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge University Press.
- Sinthai, W., & Somchob, S. (2016). Learning grammar through task-based activities: A case study of first-year English majors at Ubon Ratchathani Rajabhat University. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 7(2), 291-301
- Sweeney, A. L., Kunyot, T., & Preedeekul, A. (2017). Using task-based learning approach and drama to improve communicative competence for students at Pibulsongkram Rajabhat University. *Journal of Faculty of Education Pibulsongkram Rajabhat University*, 4(2), 112-123. https://doi.org/10.14456/edu_psr.2017.9
- Van den Branden, K. (2012). Task-based language education. In A. Burns & J. C. Richards (Eds.), *The Cambridge guide to pedagogy and practice in second language teaching* (pp. 132-139). Cambridge University Press.
- Van den Branden, K. (2013). Task-based language teaching and learning. In P. Robinson (Ed.), *The Routledge encyclopedia of second language acquisition* (pp. 628-932). Routledge.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Addison Wesley Longman.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล วิบูลยศรีน
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
มหาวิทยาลัยมหิดล
2. อาจารย์ ดร.บัวลักษณ์ เพชรงาม
อาจารย์กลุ่มสาระภาษาไทย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ฝายมัธยม
3. อาจารย์ นพณัฐ เจริญพูล
อาจารย์กลุ่มสาระภาษาไทย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ฝายประถม
4. อาจารย์ วินิตา แน่ประโคน
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาไทย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ฝายประถม
5. อาจารย์ณัฐกาญจน์ แดงทองคำ
หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ฝายประถม